కథ

కొత్త జూదం

డా॥ వి.ఆర్.రాసాని

"ఇసయం తెలుసుకోని బిరీన యింటికి రారా అంటే వీడింకా రాలా... ఆడ ఏం జరిగిందో ఏమొ?"

వీధిలో ఇంటి ముందర కూర్చొని బాటవైపు చూస్తూ అసహనంగా అనుకున్నాడు నరసప్ప.

ఆ మాట యిప్పటికి లెక్కలేనన్నిసార్లు అనుకోనుంటాడు. వేసవి కాలం కావడంతో ఎండ తాకిడికి గాలి జ్వరపడినట్టు వెచ్చగా వీస్తోంది. కొలిమిలో కాలి చల్లబడుతున్న ఇనుప ముక్కలా... భూమి కూడా వేడిగానే వుంది.

జనసంచారం లేని వీధి బిశాంబరంగా కనిపిస్తోంది.

గడపకవతలున్న హాలులో కొందరు పిల్లలు కూర్చొని వైకుంఠపాళీ ఆడుకుంటున్నారు.

"మ్మే. నాకు దాయం పడింది. నా కాయ కదిలింది" తన కూతురు ఏడేళ్ళ కోకిన దాయాల్ని నేలపైన విసురుతూ, తోటి పిల్లల్తో ఉత్సాహంగా ఆడుకుంటుంటే అటువైపు చూపు మరల్చాడతను.

పిల్లలమధ్య పాములా నిచ్చెనలతో కూడిన వైకుంఠపాళీ చిత్రపటం అతనికి స్పష్టంగా కనిపించసాగింది.

"నాకు ఆరు పడింది. నా కాయ పెద్ద పామును తప్పించుకోని నిచ్చెనెక్కి పైవరసలోకి పోయింది".

ప్రక్కింటి పరమేశం కొడుకు రమేశం రెండు మోకాళ్లమీద గొంతుక్కూర్చొని కేరింతలు కొడుతూ ఆడుతున్నాడు.

"నా జీవితం కూడా ఈ పామూ నిచ్చెనలాట మాదిరైపోయిందాది. నా కూతురికి పోటీ ఆట ఆడుతున్న రమేశం మాదిరే నాకు యిప్పటి సర్పంచ్ గరడారెడ్డి. మా యిద్దరికీ ఆట మొదులై శ్యానా ఏండ్లే అయింది. పల్లెలో ముప్పయిండ్లోళ్ళు తన కులపోళ్ళుంటే ఇరవై యిండ్లోళ్ళు రెడ్లు. పదిండ్లోళ్ళు కురవోళ్లు యింకో పదిండ్లోళ్ళు గొల్లోళ్ళుండారు. మూడిండ్లోళ్ళు కమసలోళ్ళు... అయిదారు కుటుంబాలోళ్ళు బోయోళ్ళుండారు. ఇరవై ఏండ్ల ముందువరకూ అందురూ అన్నదమ్ములు మాదిరి వరసలు పెట్టుకోని పిలుసుకుంటా, ఒకరిపనుల్లో ఒగరు సాకరించుకుంటా వుండ్రి. అప్పట్లో ఊరినిండా పశువులు, గొర్రెలు, మేకలు, కోళ్ళు దండిగా వుండె. సేద్యాలూ పుంజిగానే వుండె. చుట్టుపక్కల బావులనిండా నీళ్ళు తొణుకులేస్తావుండె. చెరువుల, కుంటలకింద ఇరుగారూ మడి సేద్యాలు సాగతావుండె. వానలూ లెక్కాశారంగా పడతావుండె. కానీ... రాను రాను వానలు తగ్గిపాయ. బావులెండిపోబట్టె.

వరుపుమీద వరపులు, ఈడ్చి ఈడ్చి కొడతావుండె. ఆ తాకిడికి గొడ్లు, గొర్రెలు, మేకలు ఊర్లో కనిపించకుండాపాయ. చేసేదానికి పనుల్లే. సేద్యాలకు నీళ్ళులే. ఇట్టాంటి పరిస్థితిలో తెలుగుదేశం పార్టీ బుట్టె. సుబ్బారెడ్డి కొడుకు గరడారెడ్డి ముందుట్నుంచీ వున్న కాంగ్రెసు పార్టీలోనే వుండిపాయ. కానీ తెలుగుదేశం పార్టీవోళ్లు మా నాయన్ను ఒట్టేసిరి. ఊరు రెండుగా సీలిపాయ. ఎలక్సన్లు రానేవచ్చా. ఎన్నో యేండ్లనించీ రాజ్జెం జేస్తావున్న కాంగ్రెసు వోడిపోయి తెలుగుదేశం పార్టీ గెలిసె. ఆ సంవత్సరమే వచ్చిపడిన సర్పంచ్ ఎలక్సన్లో... గరడారెడ్డి వోడిపాయ. మా నాయన సర్పంచాయె. ఇంక సూడు. అన్నిట్లోనూ యిద్దరికీ పోటీనే...".

"ఆం నా కాయె నిచ్చెనెక్కేశ..." కూతురు గట్టిగా అరిచింది. పిల్లలు వేస్తున్న దాయాల చప్పుడు సర్రుసర్రున వినిపిస్తోంది. అయినా ఆతని కదేదీ వినిపించడం లేదు.

"ఈ ముండాకొడుకు శంకరగాడు... యింకా రాలే. యింకా ఎంతసేపు వోడికోసం సూడాల..."

అనుకుని తిరిగి అతను బాటవైపు చూశాడు. బాట లోనిలోకి మలుపు తిరిగేచోట ఎవరో వస్తున్నారు..."శంకరంగాడేనా..." అనుకుని పరిశీలనగా చూశాడు. అతను కాదు... బుచ్చయ్యకొడుకు పాలేటి... సంతకుబోయి, ఏదో సంచి చేతబట్టుకొని వస్తున్నాడు.

తిరిగి ఆతని ఆలోచనలు తలనరాలను లాగసాగాయి.

"సొసైటీలో లోన్లు దీసి ఎండిపోయిన బాయిలో బోరింగేయిస్తి. నిండా నీళ్ల బడె. బీడుబడిన భూములు పచ్చగిల్లె. కింద పడుతుందనుకున్న సంసారం మల్లా తేరుకుండె. అది జూసి గరడారెడ్డి ఆయన బాయిలో బోరింగేశ. కానీ, నీళ్ల బడలా. చేతిలో సిలుం వదిలిపాయ. అయినా వోడు శరత్తు మనిసి గదా. అప్పో సొప్పో దెచ్చి మిట్టసేన్లో బోరింగేయించె. ఓ నాలుగొందలడుగులు దిగినాంక... కీనీరు బడె. మిసను బిగించకనే పైపులో నీళ్ళు తన్నకొచ్చె. దాంతో ఆయప్ప మిట్టసేన్లతో బాటు మడిసేద్యాలూ పయిల్లోకొచ్చె. కానీ ఆ నీళ్ళు ఎన్నో దినాలు నిలవలే.

మమ్ముల జూసుకోని సుట్ట పక్కలోళ్ళంతా పోటీలుబడి బోరింగులు దెప్పించి ఏడెనిమిదొందలడుగుల లోతుదాకా భూమిని తూట్లు తూట్లుగా పొడిచి నీళ్ళు తోడబట్రి. దాంతో అన్ని బోరింగులు బిగసకపాయ. పరిస్థితి యింకా దిగజారిపాయ".

"అయ్యో. నా కాయెను పాముమింగేశ..." కాయను జరిపిన పరమేశం కేకేశాడు.

గరడారెడ్డి తెలివిగా, వుండే నీళ్ళతో టమాటాలేసుకోని నెగ్గకొచ్చి నిలదొక్కుకుండె. ఈ మాదిరిగా నేను ఎలిసేద్దెంలో వొగిటేస్తే, ఆయప్ప యింకొగటేశ. అదున్లో ఆయప్ప వొగి టేస్తే, నేనింకొగటేస్తావస్తి. ఈ పోటీలో వొగతూరి ఆయప్ప పైకొస్తే, నేను కిందికి పోతావుంటి. నేను పైకొస్తే ఆయప్పది కిందవతావుండె. కొన్ని దినాలకు ఆమాత్రం గూడా నీళ్ళు లేక బోర్లు ఆరకపాయ. ఈ మాదిరిగా సేద్దెంపైన ఎంత పెట్టుబడి పెట్టినా నష్టమే గానీ బాపుకునిందేమీ లేకపాయ.

"ఏమ్మామా... టవున్లో వొగే సంబరంగా వుండాది... నువ్వేమె యీడ గొమ్మున కూసున్నావు? అప్పుడే అక్కడికి వచ్చిన పాలేటి పలుకరించాడు.

"ఏమి సంబరం నా కొండె" అన్నాడు నరసప్ప.

"నాయకుల సంబడం". కాస్తా వెటకారంగా అన్నాడు పాలేటి.

అతను దేన్ని గురించి అంటున్నాడో నరసప్పకు అర్థమైపోయింది. దాంతో ఆతని మనసులో వున్న ఆందోళన యింకాస్తా ఎక్కువైంది.

"అది సరే. శంకరగోడు కనిపించినా..." అడిగాడు.

"లేదు మామా..." అని తన యింటివైపుకు నడిచివెళ్ళిపోయాడు పాలేటి.

"అయ్యో. నన్ను గూడా పాము మింగెనే" కోకిల గొంతు విచారంగా వినిపించింది.

మళ్ళీ ఆతను ఆలోచనల్లో మునిగిపోయాడు.

"ఉండేనీళ్ళలో చేబదుళ్ళు దెచ్చి నేలంతా సెరుకిత్తనం నాటితే, అది నిలువెత్తు పెరిగినాంకా, బోరు ఎండిపాయ. నీళ్ళు లేక తోటం తా ఎండిపాయ. చేబదుళ్ళు నిల్చిపాయ.

గరడారెడ్డి తెలివిగా, వుండే నీళ్ళతో టమాటాలేసుకోని నెగ్గకొచ్చి నిలదొక్కుకుండె. ఈ మాదిరిగా నేను ఎలిసేద్దెంలో వొగిటేస్తే, ఆయప్ప యింకొగటేశ. అదున్లో ఆయప్ప వొగిటేస్తే, నేనింకొగటేస్తా వస్తి. ఈ పోటీలో వొగతూరి ఆయప్ప పైకొస్తే, నేను కిందికి పోతా వుంటి. నేను పైకొస్తే ఆయప్పది కిందవ తావుండె. కొన్ని దినాలకు ఆమాత్రం గూడా నీళ్ళు లేక బోర్లు ఆరకపాయ. ఈ మాదిరిగా సేద్దెంపైన ఎంత పెట్టు బడి పెట్టినా నష్టమే గానీ బాపుకునిందే మీ లేకపాయ. మా యిద్దరి పరిస్థితే అట్టుంటే యింక ఊర్లోవోళ్ళ సంగతి సెప్పేదేముండాది... జనాలకు తిండికీ గుడ్డకే కష్టమైపోబట్టె.

చేసేదానికి పనుల్లేకపాయ. సరైన తిండీ లేకపాయ. యింకేంజేస్తారు... రాజకీయాలు మాట్లాడుకునేదానికి మళ్ళుకుండ్రి. మనుషులకు పనులకు బదులుగా రాజకీయాలెక్కువైపాయ".

మంత్రులు ముఖ్యమంత్రులసుట్టూ, ఎమ్మెల్యేలు మంత్రులసుట్టూ తిరిగనట్టే, ఎమ్మెల్యేసుట్టకారం సిన్నసిన్న రాజకీయ నాయకులు తిరగబట్రి. ఈ సిన్న నాయకుల సుట్టూ కార్యకర్తలు తిరగ బట్టి పల్లెల్లో మొల్తాడుగట్టిన ప్రతివోడూ ఏదో వొగపార్టీకి కార్యకర్తగా మారి పో బట్టె. సెద్దెం జేసుకోని బతకాల్సిన మన షులకు రాజకీయాలే సేద్దెమైపాయ.

ఆ మాదిరిగా తిరిగే కొందరికి ఊర్లో గరడారెడ్డి నాయకుడైపాయ. మరి నాకు మాత్రం మొనుసెట్లా ఊరికో వుంటుంది? నన్ను చేరదీసే నాయకులు నాకూ వుండిపోయిరి. ఊర్లో నేనూ కొందర్ని సేర్చుకుంటి. అట్ల గరడారెడ్డీ, ఇట్ల నేనూ మా నాయకుల కొమ్ము కాస్తా వోళ్ళ తరపున ఏవేవో చిన్న చిన్న రోడ్డు పన్లు గుత్రా చేయించుకుంటా నెట్టకొస్తావుండాము... వోళ్ళ మీటింగు లకు మనుషుల్ను తీసకపోతావస్తా వుండాము. వచ్చే ఎలక్సన్లో ఏదో వొగిటిస్తారని ఆశ... అందుకోసం సేద్దెంలో పెట్టాల్సిన దుడ్లు రాజ కీయాల్లో శలవ చేయాల్సి వస్తావుండాది.

ఇది ఎం.పి.టీ.సీ. ఎలక్సన్ల టైం. ఇక్కడ ఎం.పి.టి.సీ. సీటు ఎనకబడినోళ్ళకు రిజర్వేసను. అందునా లేడీసు రిజర్వేసను...

నెలనించీ అడగతావుంటే... ఆ ఎంఎల్యే పొద్దన సెప్పినాడు. నీ బారీని నిలబెట్రాని. మరి గరడారెడ్డీ వోళ్ళ నాయకుల సుట్టూ తిరగ తావుండాడు. వోడెమరికిప్పిస్తాడో ఏమొ. మా కులపోళ్ళకు గాకుండా వేరే ఎవురికిప్పిచ్చినా ఎట్లో వొగట్ల నెట్టకరావచ్చు. అట్ల గాదని మా కులంలోనే యింకెవర్నన్నా నిలబెడితే కష్టం... వోడు నాగయ్య, వోడి పెండ్లాంకోసరం గరడారెడ్డి సుట్టూ తిరగతావుండాడు... వోడికి నా మీద దాయాది మచ్చరం... అది తెలసకరారా అనే శంకరగోన్ని టవునికి పంపినా. వోడేమో యింకా రాలా. నామినేషను డేటొచ్చే లోపల సాటికులస్తుల్ని, పార్టీవోళ్ళను సరిచేసుకోవాల.... కుల పెద్ద బుచ్చయ్య మామను ముందుగానే దార్లో పెట్టుకోవాల. ఇంక ఊర్లో ఆయప్పేగదా నాకు కుడిచెయ్యి".

ఆలోచిస్తూనే అరుగుమీదనుంచీ పైకిలేచి బుచ్చయ్య యింటివైపు నడిచాడు నరసప్ప.

నరసప్ప బుచ్చయ్యింట్లో అడుగు పెట్టేటప్పటికి, బుచ్చయ్య, యింకొందరు బారాకట్టగేసి వున్న చెక్కపీటను మధ్యలో వేసుకుని దాయాలాడుకుంటున్నారు.

"ముందే పనీపాటా లేదు. పైగా ఎండాకాలం... అందుకే జనాలు మేకాపులి మీదో, బారాకట్ట మీదో మోజు పెంచుకున్నారు" అనుకుంటూ "ఏమ్మామ్మా! అందురూ వొగసోట కూసోని దాయాలా డుకుంటా వుండారు" పలుకరించాడు నరసప్ప.

"పనేముండాదిరా.పొద్దు పోవద్దా...రా రా కూసో" ఆహ్వానించాడు

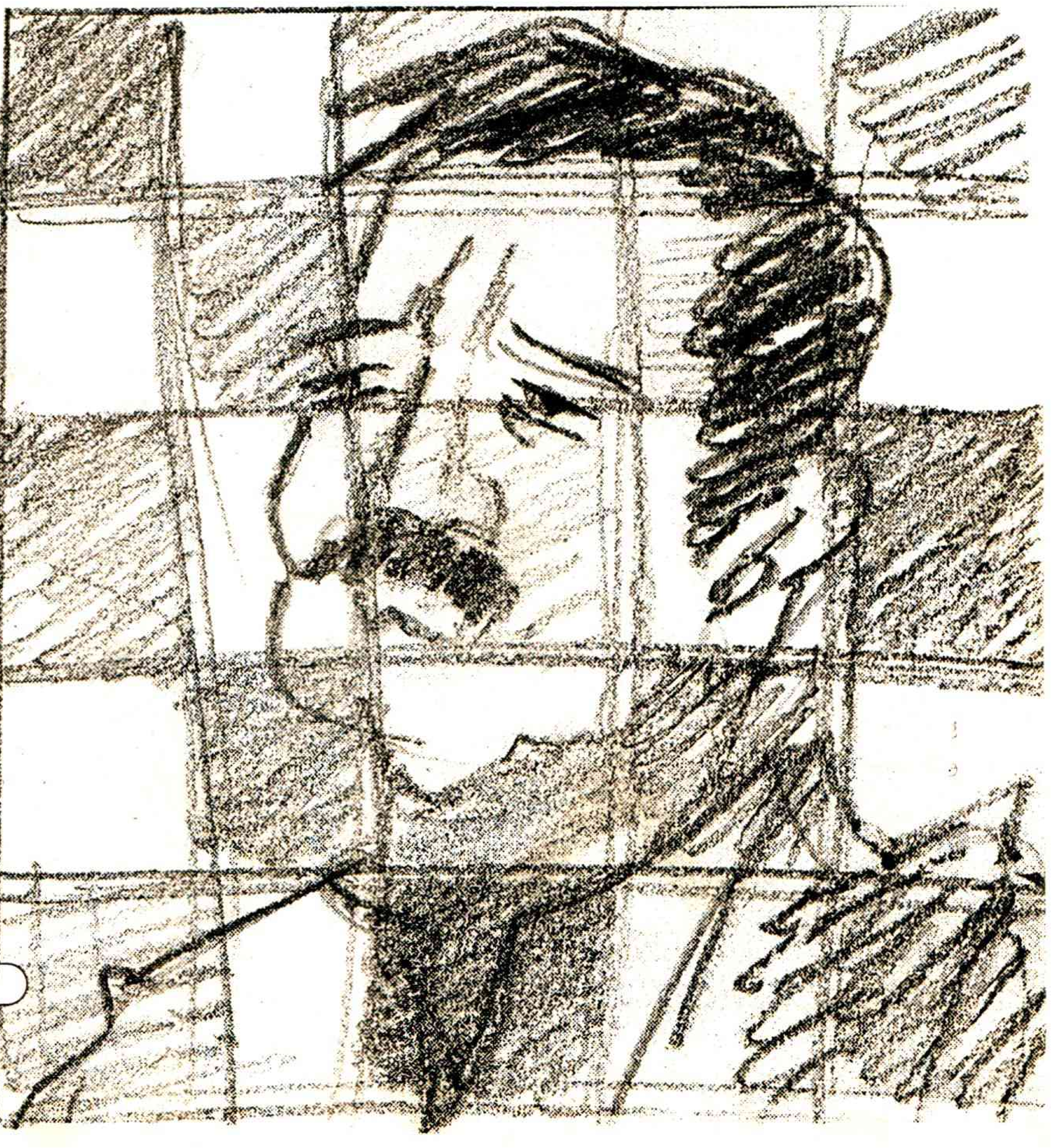

"అట్లేగానీ... నీ భారీ తప్పా, మన కులంలో మాత్రం ఎంపీటీసికి తగినోళ్ళేవురుండారు సెప్పు..." దాయాల్ని చేతుల్లోకి తీసుకుంటూ అన్నాడు బుచ్చయ్య.
"యింతకీ అక్కకు సీటిచ్చినారా లేదా సెప్పు మామా" అప్పుడే యింట్లోనుంచీ కొట్టంలోకొస్తూ అడిగాడు పాలేటి.
"ఇచ్చినారబ్బా... అది సెప్పేదానికే గదా నేనొచ్చింది".
"మంచిమాట సెప్పినావన్నా..." పైకి లేచి అభినందనంగా చేయి పట్టుకొని ఊపుతూ చెప్పాడు రంగనాథం.
"ఎట్లయినా సరే. అక్కను గెలిపించుకోవాల మామా" అన్నాడు పాలేటి.

బుచ్చయ్య.

పాలేటి అప్పటికే... కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కొచ్చి ఆ కోటానికవతలున్న చుట్టింట్లో... నీళ్ళు తాగుతున్నాడు.

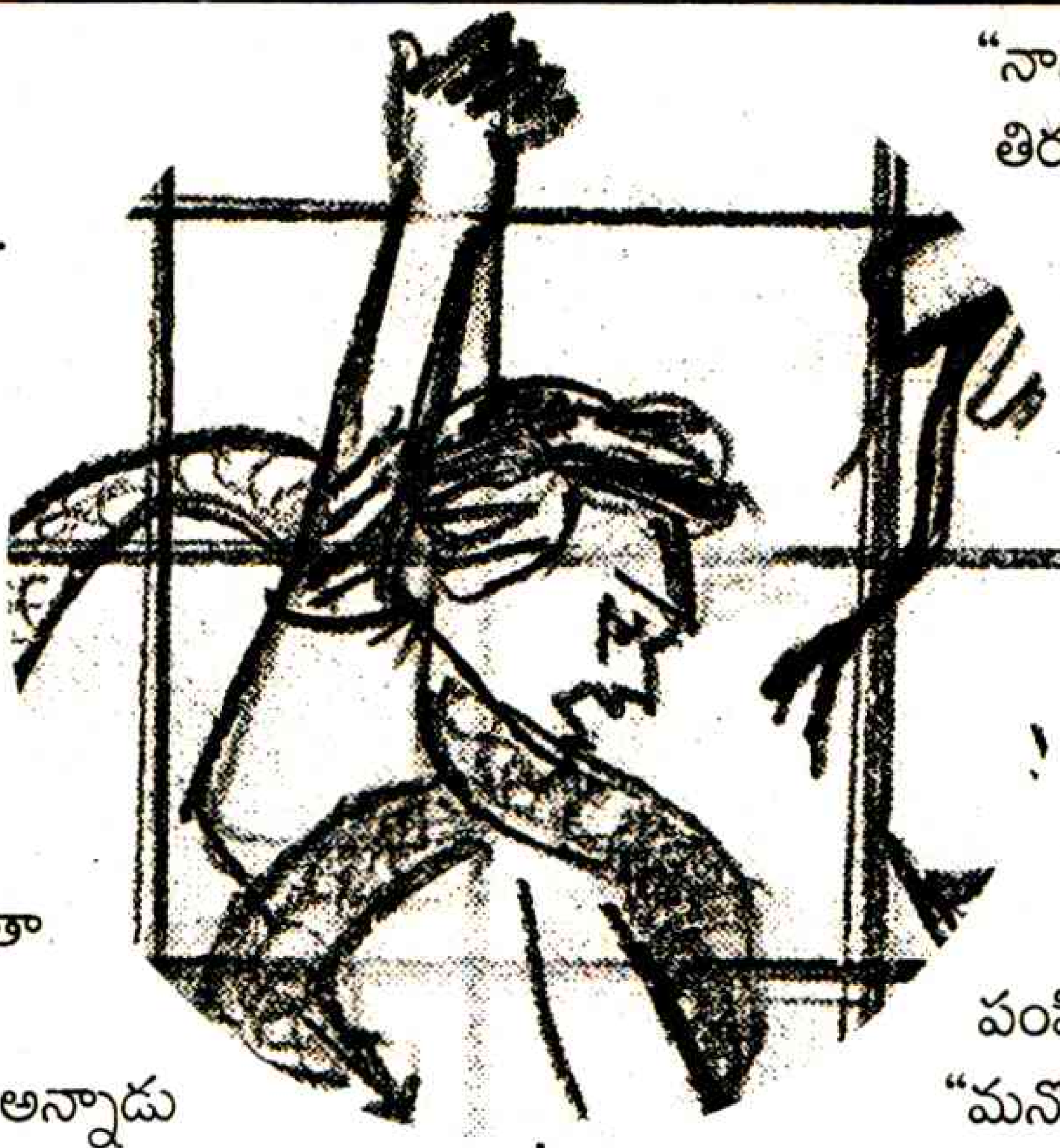

"ఏమన్నో, వదినకు ఎం.పీ.టీ.సీ కోసం తిరగతావుంటివే. ఏమాయ" దాయాలాడుతూనే అడిగాడు పక్కింటి రంగనాథం.

"అది చెబుదామనే వస్తిరాబ్బా. మీ వదినకు సీటొస్తే మీరంతా కట్టుగా పని చేస్తారా?" ప్రశ్నించాడు నరసప్ప.

"ఎందుకు సెయ్యమన్నా. మనకులపోళ్ళంతా నీ తట్టేగదా".

బుచ్చయ్య తిప్పుతున్న కాయల్ని చూస్తూ అన్నాడు రంగనాథం.

"అది అడగదామనే మామదెగ్గిరికొస్తి" అన్నాడు నరసప్ప.

"నేనేం జెయాల్రా అల్లుడా?" తల పైకెత్తి అడిగాడు బుచ్చయ్య.

"మనోళ్ళందర్నీ నువ్వు మన పక్కకు కూడగట్టుకోవాల మామా. ఎట్టయినా నువ్వు కులపెద్దవి గదా... ఆ పని నీ వల్లానే అవుతుంది".

"అట్లేగానీ... నీ భారీ తప్పా, మన కులంలో మాత్రం ఎపీటీసికి తగినోళ్ళేవురుండారు సెప్పు..." దాయాల్ని చేతుల్లోకి తీసుకుంటూ అన్నాడు బుచ్చయ్య.

"యింతకీ అక్కకు సీటిచ్చినారా లేదా సెప్పు మామా" అప్పుడే యింట్లోనుంచీ కొట్టంలోకొస్తూ అడిగాడు పాలేటి.

"ఇచ్చినారబ్బా... అది సెప్పేదానికే గదా నేనొచ్చింది".

"మంచిమాట సెప్పినావన్నా..." పైకి లేచి అభినందనంగా చేయి పట్టుకొని ఊపుతూ చెప్పాడు రంగనాథం.

"ఎట్లయినా సరే. అక్కను గెలిపించుకోవాల మామా" అన్నాడు పాలేటి.

"ఆ పార్టీవోళ్ళు ఎవుర్ని నిలబెట్నారంట" అడిగాడు బుచ్చయ్య.

"నాగయ్య వోడి భారీ కోసరం గంగారెడ్డి ఎనకింటీ తిరగతావుండాడంట".

"వోళ్ళకిస్తే మనకు కష్టమేనే..." పాలేటన్నాడు.

"మీరిద్దరూ రాజీబడగూడదా" రంగనాథం అన్నాడు.

"వాడేడింటాడు. యినకనే గదా... వోళ్ళనికింటీ తిరగతావుండాడు".

"యింతకీ వోళ్ళకు సీటిస్తారా?" ఆత్రుతగా ప్రశ్నించాడు పాలేటి.

"అది తెలసక రమ్మని శంకరగోన్ని టవునుకు పంపించినా. వోడింకా రాలా" అన్నాడు నరసప్ప.

"మనోళ్ళను గాకుండా వేరేవాళ్ళను పోటీగా నిలబెడితే వదిన ఈజీగా గెలిసిపోతుంది" తనలో తను గొణుక్కున్నట్టన్నాడు రంగనాథం.

ఆడుతున్న దాయాలాటను ఆపి అలా మాట్లాడుకుంటున్నప్పుడే ఆయాసపడిపోతూ అక్కడికొచ్చాడు శంకరయ్య.

"అద్దో. మీ బామర్ది వచ్చా..." అన్నాడు పాలేటి.

"ఏమిరా శంకరా సంగతీ" ఆత్రుతగా అడిగినాడు నరసప్ప.

"నీ కోసం యింటికి పోయింటి బావా... నువ్విడుండావని మా యక్క సెప్తే యిట్లొస్తి" తేపరాయించుకుంటూ అన్నాడు శంకరయ్య.

"ఇంతకీ విషయం సెప్పరా నీ యిత్తగిల్ల" అన్నాడు బుచ్చయ్య.

"నాగయ్య భారీకి సీటిచ్చినారా?" అడిగాడు రంగనాథం.

"యివ్వలేదు".

"యింకెవరికిచ్చినారు" అడిగాడు పాలేటి.

"నాగయ్య మరదలికిచ్చినారు" నింపాదిగా చెప్పాడు శంకరయ్య.

ఆ మాట వినగానే గుండెల్లో రాయిపడ్డట్టయింది నరసప్పకు.

"యిద్దరూ మన కులపోళ్ళే అయితే యిప్పుడేం జేయాల" అనుకుంటూ మళ్ళీ బారాకట్టదగ్గర కూర్చున్నాడు రంగనాథం.

"మనకు మనకే టగ్గాఫోరయిపాయ పో" అంటూ పాలేటి చుట్టింట్లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

"నువ్వేం భయపడొద్దులేన్నా... బాగా కష్టపడితే నెగ్గకొస్తాం గానీ" బరోసాగా అన్నాడు దాయాల్ని చేతుల్లోకి తీసుకుంటూ రంగనాథం.

"రేపు నిదానంగా యోచిద్దాంలే. పదరా నరసా" అన్నాడు బుచ్చయ్య.

"నాయకులందరూ జేరి మాకు మాకే బెట్రిపో" మనసులోనే అనుకుంటూ వీధిలోకి నడిచాడు నరసప్ప.

ఇత్తలితో చేసిన దాయాలు నేలపైన దొర్లిన శబ్దం ఆతని చెవులకు సోకుతూనే వుంది....

అక్కడ... అంతవరకూ ఆగిపోయిన దాయాలాట తిరిగి ప్రారంభమైంది.
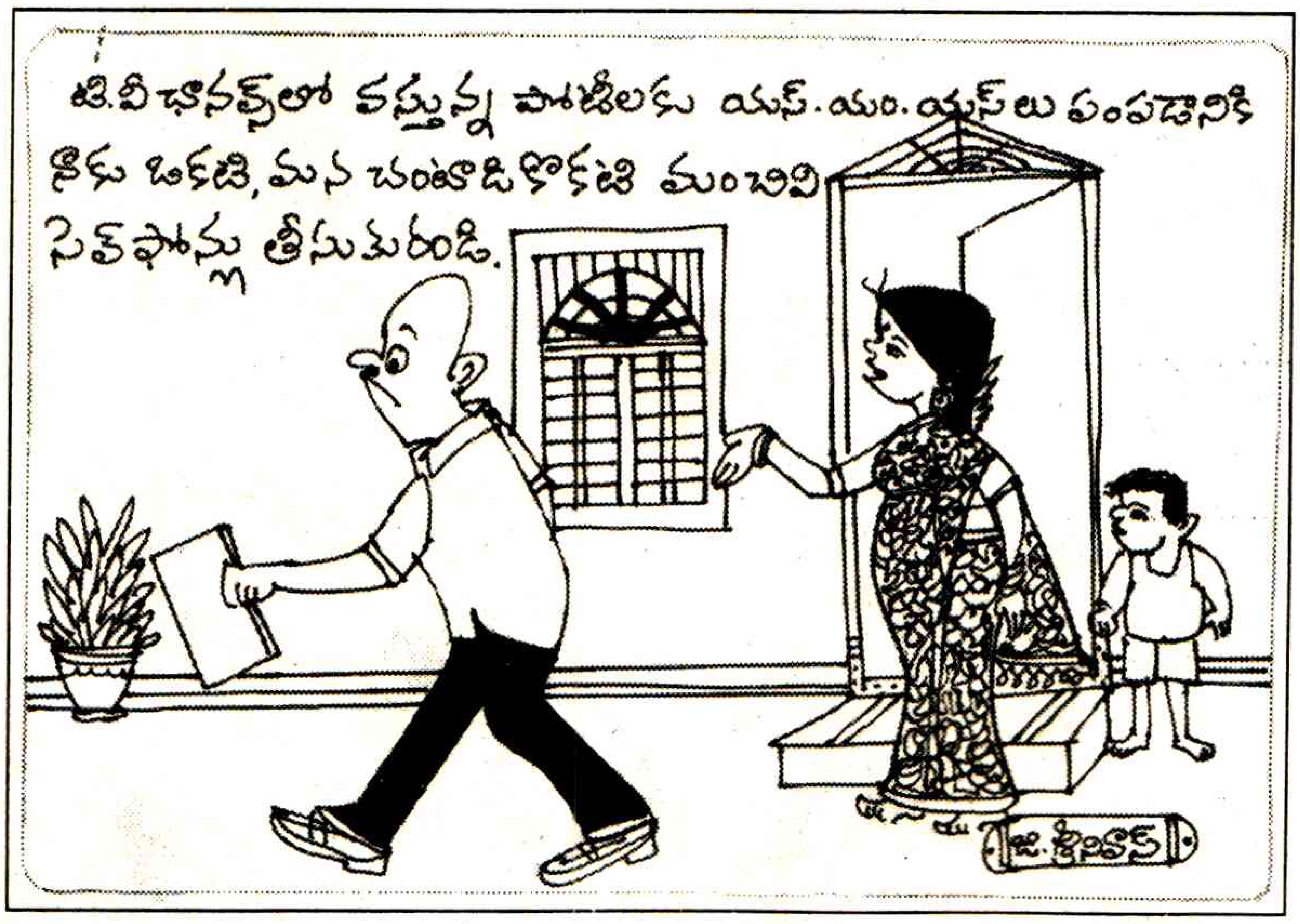
●